TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. gruodžio 6 d. *

Byloje C-66/04

dėl 2004 m. vasario 11 d. pagal EB 230 straipsnį pareikšto ieškinio dėl panaikinimo

Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, atstovaujama R. Caudwell ir M. Bethell, padedamų lordo P. Goldsmith, *QC*, *barrister* N. Paines, *QC*, bei *barrister* T. Ward, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą K. Bradley ir M. Moore, nurodžiusį adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

* Proceso kalba: anglų.

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M. Sims, E. Karlsson bei F. Ruggeri Laderchi,

atsakoves,

palaikomas:

Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos J.-P. Keppenne, N. Yerrel ir M. Shotter, nurodžiusios adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

įstojusios į bylą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas ir K. Schiemann, teisėjai S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta (pranešėja), K. Lenaerts, P. Kūris, E. Juhász, A. Borg Barthet ir M. Ilešič,

generalinė advokatė J. Kokott,
posėdžio sekretorė K. Sztranc, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. gegužės 3 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2005 m. rugsėjo 8 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė prašo panaikinti 2003 m. lapkričio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2065/2003 dėl kvapiųjų rūkymo medžiagų, naudojamų arba skirtų naudoti maisto produktuose arba jų paviršiuje (OL L 309, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas).

2 2004 m. birželio 24 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Europos Bendrijų Komisijai buvo leista įstoti į bylą Europos Parlamento ir Europos Sąjungos Tarybos pusėje.

Teisinis pagrindas

3 1988 m. birželio 22 d. Tarybos direktyvos 88/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto produktuose naudojamomis kvapiosiomis medžiagomis ir jų gamybos žaliavomis, suderinimo (OL L 184, p. 61, toliau – direktyva) 3 straipsnyje numatyta, kad valstybės narės imasi visų priemonių, kad nebūtų pardavinėjamos ar naudojamos šioje direktyvoje nurodytų reikalavimų neatitinkančios kvapiosios medžiagos.

4 EB 95 straipsnio pagrindu priimto ginčijamo reglamento 1 straipsnyje numatyta:

„1. Šis reglamentas skirtas užtikrinti veiksmingą kvapiųjų rūkymo medžiagų, naudojamų arba skirtų naudoti maisto produktuose arba jų paviršiuje, vidinės rinkos funkcionavimą, numatant aukšto žmonių sveikatos apsaugos lygio ir vartotojų interesų garantavimo pagrindus.

2. Tam tikslui šiame reglamente nustatoma:

a) maisto produktuose arba jų paviršiuje naudojamų pirminių dūmų kondensatų ir pirminių dervos dalių arba maisto produktuose ar jų paviršiuje naudojamų pagamintų kvapiųjų rūkymo medžiagų Bendrijos vertinimo ir leidimų išdavimo tvarka;

b) pirminių dūmų kondensatų ir pirminių dervos dalių, kuriuos galima naudoti Bendrijoje, atsisakant visų kitų, Bendrijos sąrašo sudarymo tvarka ir jų naudojimo maisto produktuose arba jų paviršiuje sąlygos."

5 Pagal ginčijamo reglamento 2 straipsnį jis taikomas kvapiosioms rūkymo medžiagoms, naudojamoms arba skirtoms naudoti maisto produktuose arba jų paviršiuje, kvapiųjų rūkymo medžiagų gamyboje naudojamai žaliavai, jų ruošimo sąlygoms bei maisto produktams, kuriuose arba kurių paviršiuje yra kvapiųjų rūkymo medžiagų.

6 Ginčijamo reglamento 4 straipsnis „Bendrieji naudojimo ir saugos reikalavimai“ yra išdėstytas taip:

„1. Naudoti kvapiąsias rūkymo medžiagas maisto produktuose arba jų paviršiuje leidžiama tik pakankamai įrodžius, kad jos

— nekelia pavojaus žmonių sveikatai,

— neklaidina vartotojų.

Kiekvienam leidimui gali būti taikomos tam tikros naudojimo sąlygos.

2. Kvapiųjų rūkymo medžiagų arba maisto produktų, kuriuose arba kurių paviršiuje yra kvapiųjų rūkymo medžiagų, negalima pateikti į rinką, jei kvapiosios rūkymo medžiagos nėra pagal 6 straipsnį leistinas pirminis produktas arba nėra pagamintos iš jo ir jei nesilaikoma pagal šį reglamentą leidime nustatytų naudojimo sąlygų.“

7 Ginčijamo reglamento 5 straipsnis, kuriame yra išdėstytos keletas sąlygų, taikomų pirminiams produktams gaminti naudojamai medienai, numato:

„1. Gaminant pirminius produktus naudojama mediena negali būti apdorota (tyčia ar netyčia) cheminėmis medžiagomis šešis mėnesius po nukirtimo arba vėliau,

nebent galima įrodyti, kad apdorojimui naudota medžiaga degimo metu nesudaro potencialiai nuodingų medžiagų.

Pirminius produktus į rinką pateikiantis asmuo privalo sugebėti atitinkamu pažymėjimu ar dokumentu įrodyti, kad laikomasi šios dalies pirmojoje pastraipoje nustatytų reikalavimų.

2. Pirminių produktų gamybos sąlygos yra nustatytos I priede. Vandenyje netirpi aliejinga fazė, kuri yra šalutinis perdirbimo produktas, nenaudojama gaminant kvapiąsias rūkymo medžiagas.

3. Nepažeidžiant kitų Bendrijos teisės aktų, pirminiai produktai gali būti toliau perdirbami tam tikro fizinio proceso būdu ir naudojami pagamintų kvapiųjų rūkymo medžiagų gamybai. Kai nuomonės dėl konkretaus fizinio proceso tinkamumo skiriasi, sprendimas gali būti priimamas laikantis 19 straipsnio 2 dalyje nustatytos tvarkos."

8 Minėta tvarka, pavadinta „Reguliavimo procedūra", apibrėžta 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką, (OL L 1984, p. 23) 5 ir 7 straipsniuose.

9 Remdamasi ginčijamo reglamento 6 straipsnio 1 dalimi, Komisija, veikdama pagal reguliavimo procedūrą, sudaro leistinų pirminių produktų, kuriuos Bendrijoje leidžiama naudoti maisto produktuose arba jų paviršiuje ir (arba) pagamintų kvapiųjų rūkymo medžiagų gamybai, atsisakant visų kitų, sąrašą (toliau – tikslus sąrašas).

10 Pagal šio reglamento 7 straipsnį tam, kad pirminis produktas būtų įtrauktas į šį tikslų sąrašą, suinteresuotas asmuo turi pateikti prašymą kompetentingai valstybės narės institucijai. Kartu su prašymu, be kitų dokumentų, turi būti pateikta argumentuota ataskaita, patvirtinanti, kad produktas atitinka šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies nuostatas.

11 Ginčijamo reglamento 8 straipsnio 1 dalis numato, kad per šešis mėnesius po galiojančio prašymo gavimo Europos maisto saugos tarnyba (toliau – Tarnyba) pareiškia savo nuomonę apie tai, ar produktas ir jo numatoma paskirtis atitinka šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies nuostatas. Pagal to paties straipsnio 4 dalį, jei nuomonė yra palanki vertinamam produktui, joje gali būti nurodomi sąlygos arba apribojimai, taikytini naudojant įvertintą pirminį produktą. Šio straipsnio 5 dalis numato, kad ši nuomonė turi būti išsiųsta Komisijai, valstybėms narėms ir pareiškėjui.

12 Bendrijos leidimo išdavimą ir tikslių sąrašų sudarymą nustato ginčijamo reglamento 9 ir 10 straipsniai.

13 Pagal šio reglamento 9 straipsnio 1 dalį Komisija, atsižvelgdama į 4 straipsnio 1 dalies reikalavimus, Bendrijos teisės aktus ir kitus teisėtus veiksnius, susijusius su svarstomu dalyku, per tris mėnesius nuo Tarnybos nuomonės gavimo parengia priemonės, kurios turi būti imtasi, kad pirminis produktas būtų įtrauktas į tikslų sąrašą, projektą.

14 Ši priemonė yra arba reglamento, kuriuo patvirtinamas pradinis leidžiamų pirminių produktų sąrašas ar šis sąrašas keičiamas, projektas, arba sprendimo, kuriuo atsisakoma išduoti leidimą atitinkamą produktą įtraukti į tikslų sąrašą, projektas.

15 Leidimą išdavus, jis galioja visoje Bendrijoje dešimt metų. Remiantis ginčijamo reglamento 11 straipsniu, leidimas gali būti pakeistas, jei jo savininkas kompetentingai valstybės narės institucijai pateikia prašymą. Pagal šio reglamento 12 straipsnį leidimas taip pat gali būti atnaujintas, jei leidimo turėtojas Komisijai pateikia prašymą.

Dėl ieškinio

16 Savo ieškiniu Jungtinė Karalystė prašo panaikinti ginčijamą reglamentą ir iš Parlamento bei Tarybos priteisti bylinėjimosi išlaidas tvirtindama, kad EB 95 straipsnis nėra tinkamas teisinis pagrindas šiam reglamentui priimti.

17 Komisijos remiami Parlamentas ir Taryba prašo ieškinį atmesti kaip nepagrįstą ir iš Jungtinės Karalystės priteisti bylinėjimosi išlaidas.

Šalių argumentai

18 Jungtinė Karalystė tvirtina, kad EB 95 straipsnis nesuteikia tinkamo teisinio pagrindo ginčijamam reglamentui priimti, kadangi šis reglamentas ne suderina nacionalinius teisės aktus, o nustato Bendrijos lygmeniu centralizuotą procedūrą, skirtą kvapiųjų rūkymo medžiagų, skirtų maisto produktams, naudojimo leidimui. Kita vertus,

EB 95 straipsniu suteikta teisės aktų leidimo teisė yra teisė derinti nacionalinių teisės aktų nuostatas, o ne teisė steigti Bendrijos įstaigas ar šioms įstaigoms patikėti užduotis, arba teisė nustatyti procedūras, susijusias su leidžiamų produktų sąrašo patvirtinimu.

19 Ji pripažįsta, kad taikant EB 95 straipsnį priimtoje priemonėje gali būti nuostatų, kurios pačios savaime nederina nacionalinės teisės aktų, jei šios nuostatos yra tik pagalbinės, palyginti su nuostatomis, kuriomis atliekamas derinimas, ar jei jos pastarąsias nuostatas įgyvendina.

20 Jungtinė Karalystė taip pat teigia, kad nors Bendrijos reglamentu iš tikrųjų leidžiama derinti nacionalinės teisės aktus, vis dėlto tokiu reglamentu turi būti pasiektas tikslas, kurio būtų galima pasiekti identiškų teisės aktų kiekvienoje valstybėje narėje priėmimu tuo pačiu metu. Tačiau ginčijamu reglamentu nustatyta kvapiųjų rūkymo medžiagų vertinimo sistema yra Bendrijos mechanizmas, kurio nė viena valstybė narė atskirai neturi galios nustatyti. Vadinasi, tokia sistema savaime negali būti laikoma suderinimo priemone.

21 Jungtinės Karalystės vertinimu, darant prielaidą, kad ginčijamame reglamente numatytos priemonės yra „priemonės <...> suderinti" pagal EB 95 straipsnio nuostatas, jos nesuderina jokių kvapiųjų rūkymo medžiagų naudojimo ar pardavimo „esminių elementų" ar „standartų". Iš tiesų šio reglamento nuostatos palieka visiškai neatsakytą klausimą, kurios kvapiosios rūkymo medžiagos yra leidžiamos ir kaip jos turi būti vertinamos. Taigi remdamiesi šio reglamento nuostatomis gamintojas ar valstybės narės institucija negali nustatyti, ar konkreti kvapioji rūkymo medžiaga yra leidžiama ar ne.

22 Reguliavimo procedūroje Komisijai patikėtų užduočių klausimu Jungtinė Karalystė tvirtina, kad pagal EB 202 straipsnį Komisija iš tikrųjų gali atlikti vaidmenį įgyvendinant priemones, priimtas taikant EB 95 straipsnį, tačiau visgi su sąlyga, kad šis įsikišimas būtų kvalifikuojamas kaip šių priemonių „įgyvendinimas".

23 Ieškovė valstybė narė pripažįsta, kad ginčijamo reglamento 4 ir 5 straipsniai, skaitomi kartu su jo I priedu, apima keletą bendrų sąlygų, kurias turi atitikti kvapiosios rūkymo medžiagos. Vis dėlto šie elementai neprilygsta su šiomis medžiagomis susijusių normų visumai, kuria remiantis vertinimo procedūra apsiribotų tik produktų patikrinimu atsižvelgiant į daugelį šiame reglamente nustatytų sąlygų. Šio reglamento 4 straipsnio pirmoje įtraukoje esanti nuoroda, kad produktai neturi kelti jokio pavojaus žmonių sveikatai, yra svarbi, tačiau nepakankamai apibrėžta. Panašiai, šio reglamento I priede išvardyti gamybos metodai toli gražu nesudaro baigtinio sąrašo.

24 Jungtinė Karalystė tvirtina, kad Tarnyba, rengdama nuomonę klausimu, ar konkretus produktas nekelia jokio pavojaus žmonių sveikatai, ir Komisija, priimdama sprendimą šiuo klausimu, negali apsiriboti tik nagrinėjimu, ar buvo laikytasi ginčijamo reglamento I priede išvardytų gamybos metodų. Jos nuomone, būtina pateikti daug išsamesnę informaciją negu vien tik paprasčiausią šio priedo sąlygų laikymosi įrodymą, pavyzdžiui, duomenis apie cheminę pirminių produktų sudėtį ir toksikologinius duomenis.

25 Šiuo atžvilgiu ji priduria, kad šiame priede nustatytų gamybos metodų laikymasis neužtikrina, kad produktas yra saugus žmonėms vartoti. Iš tiesų Tarnybos atliekamam vartojimo saugumo vertinimui bei Komisijos atliekamam „rizikos valdymui" būtina išsami nagrinėjamos srities ekspertų analizė.

26 Jungtinė Karalystė daro išvadą, kad EB 308 straipsnis yra vienintelis tinkamas teisinis pagrindas ginčijamam reglamentui priimti.

27 Parlamentas tvirtina, kad ginčijamu reglamentu yra suderinamos nacionalinių teisės aktų dėl kvapiųjų rūkymo medžiagų, naudojamų maisto produktuose, nuostatos ir kad EB 95 straipsnis yra tinkamas ir pakankamas teisinis pagrindas šiame reglamente numatytai leidimo išdavimo procedūrai nustatyti.

28 Parlamentas pažymi, kad EB 95 straipsnis nereikalauja, kad pačios priimtos priemonės suderintų atitinkamas nacionalines nuostatas. Iš tiesų pastarųjų teisinis derinimas gali būti atliekamas arba pačiais teisės aktais, arba šių teisės aktų pagrindu priimtais teisės aktais, arba ir vienais, ir kitais. Ši nuostata Bendrijos teisės aktų leidėjo neįpareigoja priimti detalių valstybių narių teisės aktus „suderinančių" priemonių ir palieka galimybę pasirinkti, kuria teisėkūros technika pasinaudoti, pavyzdžiui, leidžiamų produktų suderinto sąrašo sudarymo atveju, su sąlyga, kad pagrindiniame akte būtų esminiai reguliuotinos srities elementai.

29 Šiuo atžvilgiu jis priduria, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas nėra įpareigotas pirminiame teisės akte nustatyti baigtinį sąrašą kriterijų, kurie būtų tokie tikslūs, kad juos būtų galima taikyti tiesiogiai.

30 Parlamentas pabrėžia, kad ginčijamas reglamentas suderina nacionalinius teisės aktus esminių kvapiųjų rūkymo medžiagų naudojimo ir pateikimo į rinką aspektų

atžvilgiu, būtent nustatydamas kvapiųjų rūkymo medžiagų naudojimo sąlygas ir draudimą į rinką pateikti kvapiąsias rūkymo medžiagas, kurioms neišduotas leidimas ar kurios šių sąlygų neatitinka.

31 Ši institucija tvirtina, kad bendro požiūrio į kvapiųjų rūkymo medžiagų saugumo vertinimą nebuvimas reiškia, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas dėl objektyvių mokslinių priežasčių neturėjo galimybės pačiame ginčijamo reglamento tekste sudaryti baigtinį leidžiamų produktų sąrašą. Šiomis sąlygomis ir siekiant užtikrinti aukštą žmonių sveikatos apsaugos lygį bei tuo pat metu garantuoti laisvą produktų, kurių sudėtyje yra kvapiųjų rūkymo medžiagų, judėjimą, Bendrijos teisės aktų leidėjas buvo priverstas nustatyti, kad leidžiamų produktų sąrašas bus sudarytas kiekvieno atitinkamo produkto toksikologinio įvertinimo pagrindu, ir pavesti šią užduotį atlikti Komisijai.

32 Parlamento vertinimu, jokia ginčijamo reglamento nuostata neleidžia teigti, kad vertinimo procedūra nėra priemonė visoje Bendrijoje galiojančiam tikslui pasiekti, t. y. sudaryti suderintą leidžiamų pirminių produktų sąrašą, siekiant pagerinti vidaus rinkos veikimą.

33 Taryba mano, kad ginčijamas reglamentas priklauso EB 95 straipsnio taikymo sričiai, kadangi juo nustatomos suderintos materialios normos, reglamentuojančios kvapiųjų rūkymo medžiagų sudėtį bei nustatančios pirminių produktų, iš kurių turi būti gaunami dūmai, rūšis. Šis reglamentas taip pat numatė kitas suderintas taisykles dėl pirminių produktų identifikavimo, suderintas materialias sąlygas, reglamentuojančias mokslinius įrodymus, būtinus kreipiantis dėl leidimo įtraukti į tikslų sąrašą pirminius produktus, skirtus naudoti kvapiosiose rūkymo medžiagose, leidimų poveikį bei visuomenės galimybę susipažinti su atitinkamais duomenimis ir šių duomenų konfidencialumą bei apsaugą.

34 Ši institucija pažymi, kad todėl ginčijamas reglamentas nepažeidžia Bendrijos teisės aktams maisto produktų srityje taikomo principo, pagal kurį nepriklausomos mokslinės ekspertizės atlikimas (rizikos vertinimas) ir sprendimo priėmimas (rizikos valdymas) turi būti atskirti.

35 Taryba tvirtina, kad tam, kad visoje Bendrijoje būtų leidžiami tokie produktai kaip kvapiosios rūkymo medžiagos, reikalingi sudėtingi moksliniai įvertinimai. Parengti teisės aktą, kuriame visi techniniai parametrai būtų aprašyti taip detaliai, kad atliekant šiuos vertinimus nebūtų galima taikyti jokios diskrecijos, yra praktiškai neįmanoma.

36 Taryba pripažįsta, kad kai įgyvendinimo įgaliojimai yra deleguoti, privalu rūpintis, kad būtų laikomasi EB 202 straipsnyje ir Sprendime 1999/468 išvardytų sąlygų. Tai ypač taikytina pareigai nustatyti reglamentuotinos srities „esminius elementus". Dėl sudėtingų techninių klausimų pažymėtina, kad teisės aktų leidėjas turi teisę Komisijai suteikti plačius įgyvendinimo įgaliojimus, ir todėl sąvoka „esminiai elementai" neturi būti aiškinama siaurai. Nagrinėjamu atveju leidimo išdavimo procedūra yra ne kas kita, o tik procedūra, skirta vykdymo priemonių pagalba į tikslų sąrašą įtraukti medžiagas, kurios atitinka ginčijamu reglamentu nustatytus pamatinius reikalavimus.

37 Komisija pažymi, kad EB 95 straipsnis bendrąja prasme labiau nukreipia į „priemones <...> suderinti" nacionalinėms nuostatoms, o ne į „suderinimo priemones". Pastaroji formuluotė atitiktų nuostatas, tiesiogiai derinančias nacionalinius teisės aktus, o minėtos nuostatos formuluotė yra gerokai platesnė ir palieka

neatsakytą klausimą, kokią teisės aktų leidybos techniką pasirinkti šiam rezultatui pasiekti. Iš tiesų vienintelė sąlyga, taikoma rėmimuisi EB 95 straipsniu, yra ta, kad nustatytos priemonės būtų „skirtos" nacionalinėms nuostatoms suderinti, t. y. jos turi būti nukreiptos į suderinimą, tačiau, su sąlyga, kad šio kriterijaus laikomasi, Bendrijos įstatymų leidėjas gali pasirinkti konkrečiomis sąlygomis tinkamiausią mechanizmą.

38 Komisijos teigimu, iš to išplaukia, kad EB 95 straipsnio pagrindu nustatyta priemonė visiškai gali apimti tokį dviejų stadijų procesą, koks numatytas ginčijamu reglamentu, kai leidimo išdavimo procedūra nustatoma tik siekiant sudaryti leidžiamų pirminių produktų suderintą sąrašą kaip galutinį tikslą, kadangi tai būtų priemonė, tiesiogiai nukreipta į atitinkamus produktus reglamentuojančių nacionalinių taisyklių derinimą.

39 Ši institucija pabrėžia, kad šis dviejų stadijų procesas nagrinėjamu atveju reiškia proporcingą ir moksliškai pagrįstą veiksmą, kadangi būtina sudaryti sąrašą, kuris tuo pat metu būtų detalus, neužbaigtas ir kurį dėl mokslo ir technikos evoliucijos būtų galima koreguoti. Iš tiesų būtų neįmanoma ir beprasmiška pačiame ginčijamo reglamento tekste sudaryti visų leidžiamų pirminių produktų sąrašą.

40 Iš to Komisija daro išvadą, kad atsižvelgiant į daugelį būtinų toksikologinių įvertinimų techninių apribojimų Bendrijos teisės aktų leidėjas buvo įpareigotas numatyti sistemą, susidedančią iš pirminių produktų saugumo įvertinimo kiekvienu konkrečiu atveju ir laipsniško suderinto sąrašo sudarymo remiantis ginčijamame reglamente įtvirtintais materialiais kriterijais.

Teisingumo Teismo vertinimas

Dėl EB 95 straipsnio apimties

41 Visų pirma primintina, jog iš Teisingumo Teismo praktikos išplaukia, kad jei egzistuoja kliūtys prekybai arba yra tikėtina, kad jų atsiras ateityje dėl to, kad valstybės narės tam tikro gaminio ar tam tikros gaminių rūšies atžvilgiu ėmėsi ar ketina imtis skirtingų priemonių užtikrindamos skirtingą apsaugos lygį ir taip trukdydamos laisvam atitinkamo gaminio ar gaminių judėjimui Bendrijoje, EB 95 straipsnis Bendrijos teisės aktų leidėjui suteikia teisę veikti priimant tinkamas priemones atsižvelgiant, pirma, į šio straipsnio 3 dalį ir, antra, į EB sutartyje paminėtus ar teismo praktikos išryškintus teisės principus (2004 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Arnold André*, C-434/02, Rink. p. I-11825, 34 punktas; 2004 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *Swedish Match*, C-210/03, Rink. p. I-11893, 33 punktas bei 2005 m. liepos 12 d. Sprendimo *Alliance for Natural Health ir kt.*, C-154/04 ir C-155/04, Rink. p. I-6451, 32 punktas).

42 Nagrinėjamu atveju remiantis penktoje reglamento konstatuojamojoje dalyje pateikta informacija, kurios Jungtinė Karalystė neginčijo, šio reglamento priėmimo metu egzistavo nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kvapiųjų rūkymo medžiagų įvertinimu ir leidimų išdavimu, skirtumai, galintys trukdyti šių medžiagų laisvam judėjimui sukurdami sąlygas nesąžiningai ir nelygiai konkurencijai.

43 Šiomis aplinkybėmis EB 95 straipsniu pagrįstas Bendrijos teisės aktų leidėjo įsikišimas kvapiųjų rūkymo medžiagų, naudojamų arba skirtų naudoti maisto produktuose arba jų paviršiuje, srityje yra pateisinamas.

44 Taip pat pabrėžtina, kad, kaip savo išvados 18 punkte pažymėjo generalinė advokatė, ši nuostata kaip teisinis pagrindas yra naudojama tik tuo atveju, kai iš teisės akto objektyviai ir iš tikrųjų išplaukia, kad jis skirtas pagerinti vidaus rinkos sukūrimo ir veikimo sąlygas.

45 Taip pat pažymėtina, kad EB 95 straipsnio sąvoka „priemonės <...> suderinti" Sutarties autoriai, atsižvelgdami į suderintinos srities bendrą kontekstą bei ypatingas aplinkybes, norėjo Bendrijos teisės aktų leidėjui suteikti diskreciją parinkti taikytiną suderinimo techniką, kuri būtų tinkamiausia norimam rezultatui pasiekti, ypač srityse, kurioms būdingos sudėtingos techninės savybės.

46 Šia diskrecija galima naudotis, pavyzdžiui, siekiant pasirinkti tinkamiausią suderinimo techniką, kai numatomam suderinimui reikalingi fizikos, chemijos ar biologijos tyrimai bei reikia atsižvelgti į mokslinius pasiekimus atitinkamoje srityje. Tokie produktų saugumo vertinimai iš tikrųjų atitinka EB 95 straipsnio 3 dalimi Bendrijos įstatymų leidėjui priskirtą tikslą užtikrinti aukšto lygio sveikatos apsaugą.

47 Galiausiai svarbu pridurti, kad kai Bendrijos įstatymų leidėjas numato kelių stadijų suderinimą, kurį sudaro, pavyzdžiui, keleto esminių kriterijų, suformuluotų pagrindiniame reglamente, nustatymas bei vėliau atliekamas atitinkamų medžiagų mokslinis įvertinimas ir tikslaus visoje Bendrijoje leidžiamų medžiagų sąrašo sudarymas, turi būti laikomasi dviejų sąlygų.

48 Pirma, Bendrijos teisės aktų leidėjas pagrindiniame akte privalo nustatyti esminius atitinkamos suderinimo priemonės elementus.

49 Antra, šių elementų įgyvendinimo mechanizmas turi būti suformuluotas taip, kad jis leistų suderinimą EB 95 straipsnio prasme. Taip yra tada, kai Bendrijos teisės aktų leidėjas nustato detalią sprendimų kiekvienoje šios leidimo išdavimo procedūros stadijoje priėmimo tvarką ir nustato bei tiksliai apibrėžia galias, kurios priklauso Komisijai kaip instancijai, kuri turi priimti galutinį sprendimą. Taip yra ypač tada, kai nagrinėjamas suderinimas yra produktų, kuriuos leidžiama naudoti visoje Bendrijoje, sąrašo sudarymas, atsisakant visų kitų produktų.

50 Tokį EB 95 straipsnio aiškinimą taip pat paremia aplinkybė, kad Komisijos teisė nustatyti suderinimo priemones išplaukia iš pačių šio straipsnio 4 ir 5 dalių formuluočių. Iš tiesų nuoroda į šią Komisijos teisę šiose dalyse, skaitoma kartu su šio straipsnio 1 dalimi, reiškia, kad Bendrijos teisės aktų leidėjo EB 95 straipsnio pagrindu ir pagal EB 251 straipsnyje numatytą bendro sprendimo procedūrą priimtas aktas gali apsiriboti esminių nuostatų, siekiant su atitinkamos srities vidaus rinkos sukūrimu ir veikimu susijusių tikslų įgyvendinimo, nustatymu, Komisijai suteikiant teisę nustatyti suderinimo priemones, būtinas nagrinėjamam teisės aktui vykdyti.

Dėl ginčijamo reglamento kvalifikavimo kaip suderinimo priemonės EB 95 straipsnio prasme

51 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, reikia nustatyti, ar ginčijamas reglamentas atitinka dvi šio sprendimo 48 ir 49 punktuose primintas sąlygas tam, kad jį būtų galima laikyti suderinimo priemone EB 95 straipsnio prasme.

52 Visų pirma reikia pažymėti, kad ginčijamu reglamentu suderintai sričiai būdingos šio sprendimo 46 punkte primintos charakteristikos. Reglamento šešta – devinta konstatuojamosios dalys iš tiesų nurodo į atitinkamą maisto produktuose naudojamų kvapiųjų rūkymo medžiagų specifiką, ypač kompleksinę cheminę dūmų sudėtį, šių medžiagų galimas nuodingumo charakteristikas bei su tuo susijusius gamybos būdus.

53 Kai dėl pirmosios 48 punkte nurodytos sąlygos, reikia nagrinėti, ar šis reglamentas apima esminius elementus, susijusius su valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų, reglamentuojančių kvapiųjų rūkymo medžiagų, naudojamų arba skirtų naudoti maisto produktuose arba jų paviršiuje, charakteristikas, suderinimu.

54 Šiuo atžvilgiu primintina, kad pagal ginčijamo reglamento 1 straipsnio 2 dalį reglamentas apibrėžia maisto produktuose arba jų paviršiuje naudojamų ar skirtų naudoti pirminių dūmų kondensatų ir pirminių dervos dalių arba maisto produktuose ar jų paviršiuje naudojamų ar skirtų naudoti pagamintų kvapiųjų rūkymo medžiagų vertinimo ir leidimų išdavimo tvarkos parametrus.

55 Be to, kaip išplaukia iš to paties reglamento 4 straipsnio 1 dalies, dviejų šioje nuostatoje numatytų saugos reikalavimų turi būti laikomasi tam, kad būtų galima kreiptis dėl visoje Bendrijoje galiojančio leidimo. Iš tiesų šių medžiagų naudojimas maisto produktuose gali būti leidžiamas tik tuo atveju, jei buvo įrodyta, kad jos nekelia pavojaus žmonių sveikatai. Be to, leidimas išduodamas tik tada, kai šių medžiagų naudojimas neklaidina vartotojų.

56 Taip pat pažymėtina, kad ginčijamo reglamento 5 straipsnio 1 dalis numato daugelį sąlygų, kurias turi atitikti gaminant pirminius produktus naudojama mediena. Pirminių produktų gamybos sąlygų klausimu šio straipsnio 2 dalis numato, kad jos nustatomos šio reglamento I priede, apibrėžiančiame produktų, iš kurių gaunami dūmai, tipą, deginimo procese priimtinus ingredientus, deginimo būdą, reikiamą aplinką, maksimalią deginimo temperatūrą, būdą, kuriuo dūmai turi būti kondensuojami, cheminę kondensatų sudėtį ir didžiausią tam tikrų medžiagų kiekį bei kitus gamybos procesą reglamentuojančius elementus.

57 Be to, informacija apie mokslinį pirminių produktų įvertinimą turi būti nurodyta prašyme išduoti leidimą, suformuluotame remiantis šio reglamento 7 straipsniu, skaitomu kartu su reglamento II priedu. Pridurtina, kad ginčijamo reglamento 9 straipsnio 4–6 dalys bei 13–16 straipsniai nustato suderintas taisykles, susijusias su išduotų leidimų poveikiu, jų pagrindu atsirandančiomis teisėmis ir pareigomis, pirminių produktų identifikavimu ir atsekamumu bei su prieinamumu visuomenei, tam tikros informacijos konfidencialumu ir duomenų apsauga.

58 Iš visų šių aplinkybių išplaukia, kad ginčijamas reglamentas apima esminius suderinimo priemonę charakterizuojančius elementus.

59 Iš to, kas išdėstyta, taip pat išplaukia, kad priešingai tam, ką tvirtina Jungtinė Karalystė, šiuo reglamentu papildomai nederinamos vidaus rinkos sąlygos (šiuo klausimu žr. 1999 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, C-209/97, Rink. p. I-8067, 35 punktą), tačiau siekiama suderinti valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas kvapiųjų rūkymo medžiagų srityje.

60 Antrosios, šio sprendimo 49 punkte nurodytos, sąlygos klausimu reikėtų priminti, kad ginčijamu reglamentu numatyta Bendrijos leidimo išdavimo procedūra yra apibrėžta šio reglamento 19 straipsnio 2 dalyje, nukreipiančioje į Sprendimo 1999/468 5 ir 7 straipsnius kaip į „reguliavimo procedūrą".

61 Šiuo atžvilgiu konstatuotina, kad, remiantis ginčijamo reglamento 7–9 straipsniais, pateikus prašymą dėl pirminio produkto įrašymo į tikslų sąrašą ir po to, kai kompetentinga nacionalinė institucija šį prašymą perduoda Tarnybai, pastaroji ir Komisija šiam produktui turi taikyti to paties reglamento 4 ir 5 straipsniuose nurodytus vertinimo kriterijus, skaitomus kartu su reglamento I ir II priedais.

62 Iš šio teisinio pagrindo išplaukia, kad Tarnybai ir Komisijai patikėtos užduotys ne tik aiškiai apibrėžtos ginčijamo reglamento nuostatose, bet kad ir jame numatyta procedūra veda prie tikslaus visoje Bendrijoje leidžiamų medžiagų sąrašo sudarymo.

63 Taigi šiame reglamente numatyta procedūra yra tinkama priemonė norimam suderinimui, tai yra visoje Bendrijoje leidžiamų medžiagų tikslaus sąrašo sudarymui, pasiekti.

64 Atsižvelgiant į visa, kas buvo išdėstyta prieš tai, darytina išvada, kad ginčijamas reglamentas yra teisingai pagrįstas EB 95 straipsniu. Vadinasi, ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

65 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Parlamentas ir Taryba prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Jungtinės Karalystės ir ši pralaimėjo bylą, ji turi jas padengti. Remiantis to paties straipsnio 4 dalimi, Komisija pati padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**

2. **Priteisti iš Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.**

3. **Europos Bendrijų Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.